

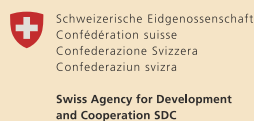
ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ໃບຕາດິນທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງ

ຊຽນ ໂດຍ: ນາງ ນິອອນ ໄຊຍະຈັກ

ເພີ່ມທະວີການນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາ
ກອນທຳມະຊາດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຍືນຍົງ ໂດຍການສົ່ງ
ເສີມການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ
ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມງານ.

<http://www.rightslinklao.org>

ບ້ານ ໂພນສະຫວັນໃຕ້, ໜ່ວຍ 14, ເຮືອນເລກທີ 207
ເມືອງສີສັດຕະນາກ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ
ໂທ: +856 (0)21 312519
ແຟກ: +856 (0)21 315841

ອົງການບ້ານຈຸດສຸມສາກົນ (VFI)

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA)

ສະໜັບສະໜູນທຶນໂດຍ: ອົງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ການຮ່ວມມື
ແຫ່ງປະເທດສະວິດເຊີແລນ (SDC)

ບົດນຳ

ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດກຳມະສິດກ່ຽວກັບທີ່ດິນເປັນຂອງວົງຄະນາຍາດແຫ່ງຊາດ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 17 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ຊຶ່ງແມ່ນລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ມອບໃຫ້ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງນຳໃຊ້, ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ (ສະພາແຫ່ງຊາດ, 2003).

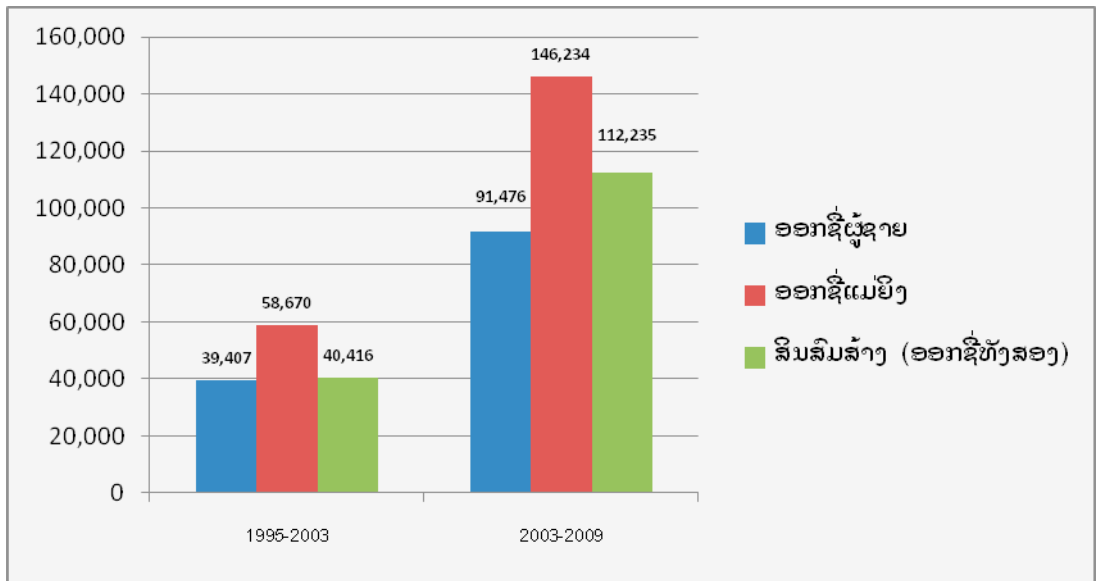
ໂຄງການອອກໃບຕາດິນຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫັນເອົາທີ່ດິນເຂົ້າສູ່ລະບົບກົດໝາຍໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄອບຄອງແລະນຳໃຊ້ທີ່ດິນໄດ້ມີການພັດທະນາທີ່ດິນຂອງຕົນໄດ້ຕາມຈຸດປະສົງແລະພື້ນໃຈ. ພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສະຫງົບສຸກແລະເພື່ອເລັ່ງລັດອອກໃບຕາດິນໃຫ້ຜູ້ຄອບຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ໄດ້ເລີ່ມຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວປະເທດ ໂດຍແບ່ງອອກເປັນ 2 ໄລຍະຄື: ໄລຍະທີ 1 ແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຊ່ວງໄລຍະ ປີ 1995 – 2003 ຢູ່ 09 ແຂວງຄື: ແຂວງຈຳປາສັກ, ສາລະວັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຄຳມ່ວນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງວຽງຈັນ, ຫຼວງພະບາງ, ໄຊຍະບູລີ. ໄລຍະທີ 2 ແມ່ນໄດ້ສືບຕໍ່ຈາກໄລຍະທີ 1 ໃນຊ່ວງປີ 2003 - 2009 ໃນ 08 ແຂວງຄື: ແຂວງອັດຕະປື, ເຊກອງ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ຊຽງຂວາງ, ຫົວພັນ ແລະ ແຂວງຜົ້ງສາລີ (ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ ປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ ... , ຄັ້ງວັນທີ ...). ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທັງສອງໄລຍະດັ່ງກ່າວ ເຫັນວ່າໂຄງການສາມາດມີການຈັດສັນແລະອອກໃບຕາດິນຢ່າງເປັນລະບົບ(ໃບຕາດິນຖາວອນ) ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ວາງໄວ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໂຄງການກໍບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກວມເອົາພືດທຸກເມືອງ ແລະ ທຸກບ້ານໄດ້ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນໃນເຂດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ແຕ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານໂຄງການອອກໃບຕາດິນໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ ແລະ ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ລະບົບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ. ລັດຖະບານຈຶ່ງໄດ້ຈັດຕັ້ງບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອອກໃບຕາດິນຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ກົມແຜນທີ່ແຫ່ງຊາດ, ໂຮງຮຽນເຕັກນິກຊັບພະວິຊາ, ກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ. ໃນນັ້ນ; ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວກໍແມ່ນໜ່ວຍງານໜຶ່ງທີ່ປຶ້ນອ້ອມໂຄງການ, ມີບົດບາດແລະມີສ່ວນຮ່ວມໃນໂຄງການອອກໃບຕາດິນດັ່ງກ່າວ. ໂດຍອີງຕາມການເຊັນບົດບັນທຶກຊ່ວຍຈຳ ລະຫວ່າງ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ຮ່ວມກັບສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ຈຳນວນ 2 ຄັ້ງ ຄື: ຄັ້ງວັນທີ 31 ສິງຫາ 1998 ແລະ ຄັ້ງວັນທີ 23 ກັນຍາ 2003.

ຜ່ານໄລຍະການຈັດຕັ້ງວຽກງານໂຄງການດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າ: ການອອກຊື່ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການໂຄງການອອກໃບຕາດິນ ແມ່ນສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ດັ່ງທີ່ສະແດງໃນຮູບ 01 ລຸ່ມນີ້:

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການມີຊື່ໃນໃບຕາດິນທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງ

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພາຍຫລັງທີ່ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ໄດ້ເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນໂຄງການອອກໃບຕາດິນດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍບໍ່ສາມາດປາສະຈາກໄດ້ບັນຫາຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນສິນສົມສ້າງຂອງຄູ່ຜົວເມຍ ເຊັ່ນ: ບັນຫາຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການແບ່ງບັນມູນມໍລະດົກ, ບັນຫາຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການລ້ຽງດູລູກຫຼັງການຢ່າຮ້າງ ແລະ ບັນຫາຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບທີ່ດິນທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງເປັນຕົ້ນ. ດັ່ງທີ່ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງຄູ່ຜົວເມຍ ໃນການອອກຊື່ໃນໃບຕາດິນທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງຢູ່ໃນເຂດເມືອງໂພນໂຮງ ແຂວງວຽງຈັນ.

ຮູບ 01: ຕົວເລກປຽບທຽບການມີຊື່ໃນໃບຕາດິນໃນສິນສົມສ້າງ ແລະ ຊັບເດີມ (ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, 2009).

ສາລະບານ

ບົດນຳ	I
ສາລະບານ	III
ຄວາມເປັນມາ:	1
ການວິເຄາະບັນຫາ.	4
ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.	5
ສະຫລຸບ.	6
ຂໍ້ສະເໜີແນະ.	6
ຄຳຖາມ.	7
ແຫລ່ງຂໍ້ມູນອ້າງອີງ.	7

1. ຄວາມເປັນມາຂອງກໍລະນີສຶກສາ.

ໃນປີ 2003, ໜ່ວຍງານພິສູດຫຼັກຖານໃນການອອກໃບຕາດິນຂອງເມືອງໂພນໂຮງ ແຂວງວຽງຈັນ ໄດ້ລົງສຳຫລວດວັດແທກດິນຂອງຄອບຄົວໜຶ່ງໃນບ້ານຫຼັກຫ້າສິບສອງ, ເມືອງໂພນໂຮງ, ແຂວງວຽງຈັນ ຊຶ່ງ ຢູ່ໃນຄອບຄົວດັ່ງກ່າວປະກອບມີຈຳນວນຄົນທັງໝົດ 16 ຄົນ, ຍິງ 05 ຄົນ, ຄອບຄົວ ນີ້ແມ່ນມີ ທ້າວ ວີ (ນາມສົມມຸດ) ເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ. ທ້າວ ວີ ແມ່ນໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ ແດງ (ນາມສົມມຸດ) ໃນປີ 1982 ແລະ ມີລູກນຳກັນທັງໝົດ 08 ຄົນ, ຍິງ 02 ຄົນ ແລະ ໃນປີ 1983 ທ້າວ ວີ ໄດ້ແຕ່ງງານກັບ ນາງ ໄມ (ນາມສົມມຸດ) ໂດຍມີລູກນຳກັນທັງໝົດ 05 ຄົນ, ຍິງ 01 ຄົນ. ການແຕ່ງງານຂອງ ທ້າວ ວີ ແລະ ນາງ ໄມ ແມ່ນເປັນການສົມຍອມຂອງ ນາງ ແດງ ໂດຍອີງຕາມຮີດຄອງປະເພນີຂອງພວກກ່ຽວເອງ.

ກ່ອນການຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ້ານຫຼັກຫ້າສິບສອງຄອບຄົວດັ່ງກ່າວແມ່ນອາໄສຢູ່ບ້ານສາມແຍກພູຄູນ, ເມືອງພູຄູນ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ ໄດ້ຍົກຍ້າຍມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ບ້ານດັ່ງກ່າວໃນປີ 1985 ໂດຍ ໃນປັດຈຸບັນ ຜົວ (ທ້າວ ວີ) ມີອາຊີບຂັບລົດໂດຍສານ ແລະ ເມຍທັງສອງຄົນ (ນາງ ແດງ ແລະ ນາງ ໄມ) ມີອາຊີບຄ້າຂາຍ. ພາຍຫຼັງຄອບຄົວດັ່ງກ່າວໄດ້ດຳລົງຊີວິດໃນໄລຍະໜຶ່ງຈຶ່ງໄດ້ພາກັນຕັດສິນໃຈຊື້ກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນກັບຄອບຄົວ ທ້າວ ຫວ່າງ (ນາມສົມມຸດ). ໃນປີ 1985 ໂດຍ ທ້າວ ວີ ແລະ ນາງ ແດງ ເປັນຜູ້ອອກເງິນຊື້ດິນຕອນດັ່ງກ່າວ ໃນເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 380 ຕາແມັດ. ສະເພາະນາງ ໄມ ໃນຊ່ວງດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ມີເງິນ, ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຊື້-ຂາຍ ກຳມະສິດທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວ.

ສຳລັບໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາທີ່ພະນັກງານພິສູດຫຼັກຖານລົງໄປເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບທີ່ດິນຂອງຄອບຄົວດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ເຫັນວ່າເມຍຜູ້ທີ່ໜຶ່ງ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຮ່ວມກັບຄອບຄົວ ເພາະວ່າລາວໄດ້ເດີນທາງໄປຢາມພີ່ນ້ອງຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເປັນໄລຍະເວລາ 01 ປີ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ເປັນຜົວ ເຊິ່ງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ໜ່ວຍງານພິສູດຫຼັກຖານອອກໃບຕາດິນ ຮ່ວມກັບເມຍຜູ້ທີ່ສອງ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ເຖິງສະຖານະພາບຂອງຕົນທີ່ມີເມຍສອງຄົນ ເພາະເກີດມີແນວຄິດທີ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າເມຍຜູ້ທີ່ໜຶ່ງຈະກັບມາຫຼືບໍ່? ຈຶ່ງເປັນສາເຫດກ້າວໄປສູ່ບັນຫາ.

ໜ່ວຍງານພິສູດຫຼັກຖານໄດ້ບັນທຶກຕາມການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂອງຫົວໜ້າຄອບຄົວ ແລະ ເມຍຜູ້ທີ່ສອງກ່ຽວກັບການໄດ້ມາຂອງກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໂດຍອີງໃສ່ເອກະສານຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ອອກຊື້ທ້າວ ວີ ຜູ້ດຽວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໜ່ວຍງານພິສູດຫຼັກຖານແມ່ນໄດ້ນຳເອກະສານການສອບຖາມຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໄປເຊັນຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກເຈົ້າຂອງດິນໄກ້ຄຽງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວເປັນຢ່າງດີ ໂດຍບໍ່ມີພາກສ່ວນໃດທ້ວງຖາມເຖິງບັນຫານີ້.

ຫຼັງຈາກນັ້ນໜ່ວຍງານພິສູດຫຼັກຖານຈຶ່ງໄດ້ປະກອບສຳນວນເອກະສານກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວສົ່ງໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຂວງ. ເພື່ອອະນຸມັດອອກໃບຕາດິນຖາວອນ, ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຂວງ ຈຶ່ງໄດ້ອອກໃບຕາດິນຖາວອນ ໃນປີ 2003 ໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວນັ້ນ.

ຫລັງໄດ້ຮັບໃບຕາດິນຄອບຄົວກໍມີຄວາມສະຫງົບດີ, ຈົນມາເຖິງປີ 2004 ນາງແດງຊຶ່ງເປັນເມຍຜູ້ທີ່ໜຶ່ງໄດ້ເດີນທາງກັບຈາກຕ່າງປະເທດ. ຈົນໄລຍະຜ່ານໄປປະມານ 04 ເດືອນ ຄອບຄົວດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານທຶນຮອນ(ເງິນ)ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດເຂົ້ານາປີເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ນຳເອົາໃບຕາດິນຕອນດັ່ງກ່າວໄປຈຳນຳກັບທະນາຄານພັດທະນາລາວສາຂາຫຼັກ

ທ້າສິບສອງເຮັດໃຫ້ ນາງແດງ ເຫັນວ່າຕົນເອງແມ່ນບໍ່ມີຊື່ໃນໃບຕາດິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ ແລະ ຄອບຄົວຈຶ່ງໄດ້ຊັກຖາມໄປຍັງ ທ້າວ ວີ ເຊິ່ງເປັນຜົວວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ໃສ່ຊື່ຕົນເອງຢູ່ໃນໃບຕາດິນນັ້ນ, ເພາະລາວເອງກໍເປັນຜູ້ອອກເງິນສ່ວນໜຶ່ງໃນການຊື້ດິນຕອນດັ່ງກ່າວນີ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທ້າວ ວີ ກໍໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ນາງແດງຟັງວ່າຕອນທີ່ພະນັກງານລົງມາເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອອອກໃບຕາດິນຖາວອນນັ້ນ ຕົວລາວເອງບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ ເມຍ (ນາງແດງ) ຈະກັບມາ ຫລື ບໍ່? ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງໄດ້ເອົາຊື່ ນາງ ໄມ ໃສ່ແທນ. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຟັງການອະທິບາຍເຫດຜົນຂອງຜົວ ນາງ ແດງ ຈຶ່ງເກີດມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ກັບການກະທຳຂອງຜົວຈົນກ້າວໄປເຖິງເຫດບໍ່ໃຫ້ຜົວຫຼັບນອນນຳ, ຖ້າຫາກຕົນຍັງບໍ່ມີຊື່ໃນໃບຕາດິນຕອນດັ່ງກ່າວ.

ໄລຍະເວລາຜ່ານໄປ 02 ອາທິດ ທ້າວ ວີ ກໍໄດ້ປຶກສາກັບຄອບຄົວ (ນາງແດງ ແລະ ນາງໄມ) ກ່ຽວກັບການເພີ່ມຊື່ຂອງ ນາງແດງ ໃນໃບຕາດິນດັ່ງກ່າວໂດຍທັງສາມເຫັນດີກັນວ່າ: ຈະເອົາຊື່ ນາງ ໄມ ອອກ ແລະ ນາງໄມ ເອງກໍບໍ່ໄດ້ມີຂໍ້ຄັດຄ້ານໃດໆຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ເພາະລາວຄິດວ່າ ຕົນບໍ່ໄດ້ອອກເງິນຊື້ກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວ. ສະນັ້ນ, ແມ່ນມີຄວາມຖືກຕ້ອງແລ້ວທີ່ລາວສົມຄວນຈະບໍ່ມີຊື່ໃນໃບຕາດິນຕອນດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ແຕ່ນາງ ແດງ ເອງກໍຍັງເຫັນດີທີ່ຈະເອົາຊື່ນາງ ໄມ ໄວ້ໃນໃບຕາດິນຕອນດັ່ງກ່າວ ແລະ ຂໍພຽງແຕ່ໃຫ້ຕື່ມຊື່ຂອງຕົນເອງໃສ່ໃບຕາດິນນັ້ນກໍພໍ.

ເມື່ອຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັນພາຍໃນຄອບຄົວຄືແນວນັ້ນ, ທ້າວ ວີ ຈຶ່ງໄດ້ໄປປຶກສາກັບນາຍບ້ານກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນການຂໍປ່ຽນໃບຕາດິນແລະໄດ້ຂຽນໃບຄຳຮ້ອງຫາໜ່ວຍງານພິສູດຫລັກຖານທີ່ໄດ້ມາແທກດິນຂອງຕົນໃນເມື່ອກ່ອນເພື່ອຂໍຕື່ມຊື່ເມຍອີກຜູ້ໜຶ່ງໃສ່ໃນໃບຕາດິນຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງເມຍທັງສອງຄົນ.

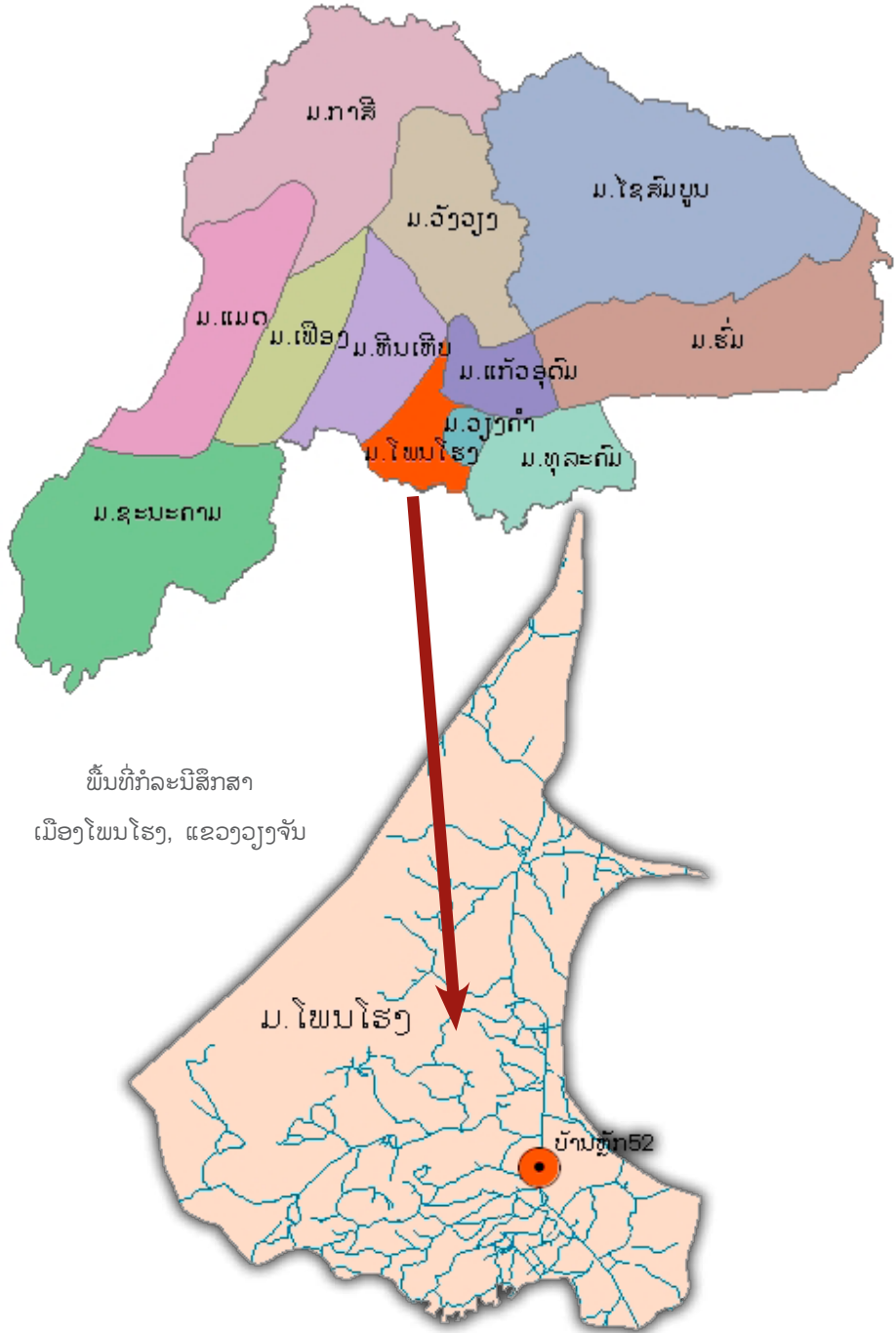
ເມື່ອໜ່ວຍງານພິສູດຫລັກຖານໄດ້ຮັບໃບຄຳຮ້ອງຂອງຄອບຄົວຜູ້ກ່ຽວ, ໜ່ວຍງານດັ່ງກ່າວຈຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຮັບຮູ້ວ່າໃນສິນສົມສ້າງຂອງຄູ່ຜົວເມຍໃດໜຶ່ງ, ແມ່ນບໍ່ສາມາດໃສ່ຊື່ໃນກຳມະສິດດັ່ງກ່າວໄດ້ເກີນ 2 ຄົນ. ຜົວຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈເອົາຊື່ນາງ ໄມ ອອກ ແລະ ເອົາຊື່ນາງ ແດງ ໃສ່ແທນ. ຍ້ອນວ່າ ນາງ ແດງ ໄດ້ຊື້ດິນຮ່ວມກັບຕົນໃນປີ 1985 ແທ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກັບມາປຶກສາກັບທາງຄອບຄົວຢູ່ບ້ານ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນໜ່ວຍງານພິສູດຫລັກຖານໄດ້ລົງມາເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ປະກອບສຳນວນຄືນໃໝ່ໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນນຳເຖົ້າແກ່ແນວໂຮມບ້ານ, ນາຍບ້ານ ແລະ ນາງ ໄມ ຈຶ່ງໄດ້ຮູ້ວ່າດິນຕອນດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນສິນສົມສ້າງລະຫວ່າງ ທ້າວ ວີ ແລະ ນາງ ແດງ, ບໍ່ແມ່ນ ນາງ ໄມ ຕາມການຕອບຂອງ ທ້າວ ວີ ໃນຕອນທຳອິດ.

ມາໃນປີ 2005, ຄອບຄົວດັ່ງກ່າວຈຶ່ງໄດ້ຮັບໃບຕາດິນໃບໃໝ່ທີ່ອອກຊື່ທ້າວ ວີ ແລະ ນາງ ແດງ ເຊິ່ງເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງ ນາງ ແດງ ແຕ່ໃບຕາດິນດັ່ງກ່າວນັ້ນກັບບໍ່ມີຊື່ຂອງ ນາງ ໄມ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວເກີດຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ຕັດຊື່ຕົນເອງອອກ. ສະນັ້ນ, ນາງໄມ ຈຶ່ງໄດ້ໄປທວງຖາມກັບຜົວຂອງຕົນວ່າ ຂ້ອຍກໍແມ່ນເມຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ໃນຊ່ວງທີ່ນາງແດງບໍ່ຢູ່ນັ້ນກໍແມ່ນຕົນເອງທີ່ເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງຄອບຄົວ ແລະ ກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສ່ວນໃນການຫາລ້ຽງຄູ່ຄອບຄົວຊ່ວຍກັນ, ແຕ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວໃນປັດຈຸບັນກໍບໍ່ໄດ້ມີການຮ້ອງຟ້ອງຫຼືທວງຖາມແຕ່ຢ່າງໃດຈາກເມຍຜູ້ທີ 02 ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ບັນຫາເກີດຂຶ້ນຈົບລົງພຽງແຕ່ຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງເມຍຜູ້ທີ 02 ເທົ່ານັ້ນ.

ຈາກເຫດການທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄອບຄົວດັ່ງກ່າວນີ້ເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ເຖິງບັນຫາຕ່າງໆ

ແຜນທີ່ຂອບເຂດແຂວງວຽງຈັນ

ພື້ນທີ່ກໍລະນີສຶກສາ
ເມືອງໂພນໂຮງ, ແຂວງວຽງຈັນ

ທີ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້:

2. ການວິເຄາະບັນຫາ

- ໃນຄອບຄົວນີ້,ແມ່ນປະກອບດ້ວຍເມຍ 02 ຄົນ ເຊິ່ງມີການແຕ່ງງານກັນມາກ່ອນການມີທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວ. ນອກຈາກນັ້ນ ການແຕ່ງງານຍັງເກີດຂຶ້ນ. ບົນຄວາມເຫັນດີເຫັນພ້ອມຂອງທຸກຝ່າຍ (ຄວາມເຕັມໃຈຂອງເມຍຜູ້ທີ1). ສະນັ້ນ,ບັນຫານີ້ຄວນເບິ່ງຄືນວ່າການແຕ່ງງານຂອງຄູ່ຜົວເມຍທັງ 03 ແມ່ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍຄອບຄົວ, ມາດຕາ 4 ຊຶ່ງກຳ ນົດໄວ້ວ່າ: ຍິງ ແລະ ຊາຍທີ່ຮອດກະສຽນອາຍຸເອົາກັນເປັນຜົວເມຍ, ຕ້ອງປະຕິບັດຫຼັກການຜົວໜຶ່ງເມຍດຽວເທົ່ານັ້ນ ໂດຍລັດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຍິງ ແລະ ຊາຍມີຫຼາຍຜົວຫຼາຍເມຍ, ສະນັ້ນ ຖ້າຄອບຄົວນີ້ຫາກມີການແຕ່ງງານກ່ອນການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄອບຄົວ. ພວກເຮົາກໍຕ້ອງເບິ່ງຄືນວ່ານະໂຍບາຍ ຂອງ ພັກ-ລັດ ທີ່ມີຕໍ່ຊົນເຜົ່າໃນລາວ ທີ່ມີຮີດ ຄອງຫຼາຍຜົວຫຼາຍເມຍໃນໄລຍະ ຜ່ານມາ ແມ່ນໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງກັນຄືແນວໃດ?
- ສຳລັບບັນຫາສິນສົມສ້າງໃນຄອບຄົວນີ້ເຫັນວ່າຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ(ຜົວ)ແມ່ນມີການປົດບັງຂໍ້ມູນແຫຼ່ງທີ່ມາຕົວຈິງຂອງຊັບສົມບັດໃນຄອບຄົວທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການອອກໃບຕາດິນຄັ້ງນີ້,ເກີດມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງເມຍທັງສອງຄົນ. ແຕ່ເບິ່ງໃນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນປີທີ່ໄດ້ມາຂອງດິນຕອນດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າທັງສາມຄົນແມ່ນໄດ້ມີການແຕ່ງງານແລະມີລູກນຳກັນໝົດແລ້ວສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຖືໄດ້ວ່າດິນຕອນດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນສິນສົມສ້າງຂອງທັງສາມຄົນເຖິງວ່າເມຍຜູ້ທີ 2 ຈະບໍ່ໄດ້ອອກເງິນເພື່ອຊື້ກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວກໍຕາມແຕ່ນາງກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ປະກອບສ່ວນໃນການເບິ່ງແຍງຄອບຄົວເຊັ່ນກັນ. ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄອບຄົວຂອງ ສປປ ລາວ (ມາດຕາ 26 ວັກ 3) ທີ່ກຳນົດວ່າ: ສິນສົມສ້າງແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ຄູ່ຜົວເມຍນັ້ນສ້າງສາແລະຫາມາໄດ້ໃນເວລາເປັນຜົວເມຍນຳກັນ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວຊຶ່ງບໍ່ມີມູນຄ່າສູງ. ແຕ່ໃນບັນຫາຫຼັກຂອງຄອບຄົວນີ້,ແມ່ນການອອກຊື່ໃນໃບຕາດິນຂອງບຸກຄົນໃນສິນສົມສ້າງຊຶ່ງກົດໝາຍທີ່ດິນມາດຕາ 43 ວັກ 2 ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ: ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນຕ້ອງຈົດກຳຍຂໍ້ມູນຕ່າງໆເຂົ້າປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນ: ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, (ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜົວ ແລະ ເມຍໃນກໍລະນີເປັນສິນສົມສ້າງ), ປະເພດທີ່ດິນ, ຂອບເຂດ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງທີ່ດິນ, ການໄດ້ມາ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງທີ່ດິນ. ດັ່ງນັ້ນ, ການອອກຊື່ໃນໃບຕາດິນຂອງທັງສາມຄົນໃນໃບຕາດິນຕອນດຽວກັນທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງຂອງຄອບຄົວເຂົາເຈົ້ານີ້ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ຫຼືບໍ່? ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນ,ຄວນນຳມາສຶກສາພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ຢູ່ໃນສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ກັບຄອບຄົວທີ່ມີ 02 ເມຍ.
- ສິ່ງສຳຄັນສຸດໃນບັນຫານີ້,ແມ່ນຄອບຄົວດັ່ງກ່າວຍັງມີການຍຶດຖືເອົາຮີດຄອງປະເພນີທີ່ເຄີຍປະຕິບັດກັນຜ່ານມາ (ອີງຕາມຊົນເຜົ່າ) ໂດຍຖືເອົາຜູ້ຊາຍເປັນຜູ້ນຳຄອບຄົວທີ່ມີສິດຕັດສິນທຸກໆບັນຫາແຕ່ພຽງຝ່າຍດຽວ, ສ່ວນແມ່ຍິງ (ຜູ້ເປັນເມຍ) ຖືຕົວເອງມີບົດບາດຕ່າງກ່າວຜູ້ເປັນຜົວ, ຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕັດສິນບັນຫາຕ່າງໆຂອງຄອບຄົວນີ້ເຮັດໃຫ້ເປັນສາເຫດນຳພາໃຫ້ຄອບຄົວຕ້ອງພົບພໍ້ກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕໍ່ກັບສິນສົມສ້າງກ່ຽວກັບທີ່ດິນ. ສະນັ້ນໃນກົດມາຍວ່າດ້ວຍການພັດທະນາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງຂອງ ສປປ ລາວ (ມາດຕາ 3) ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ: ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິອັນຊອບທຳຂອງແມ່ຍິງ ດ້ວຍການສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ມີສິດເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ, ໂດຍບໍ່ຈຳແນກຖານະທາງດ້ານການເມືອງ,

ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ. ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ແມ່ຍິງທຸກຄົນຄວນນຳມາພິຈາລະນາໃນການດຳລົງຊີວິດ.

3. ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ມາດຕາທີ 43 ໃນວັກທີ 2 ລະບຸໄວ້ວ່າ: ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນຕ້ອງຈົດກ່າຍຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ເຂົ້າປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນ: ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ (ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຂອງຜົວ ແລະ ເມຍ ໃນກໍລະນີເປັນສິນສົມສ້າງ), ປະເພດທີ່ດິນ, ຂອບເຂດ ແລະ ເນື້ອທີ່ຂອງທີ່ດິນ, ການໄດ້ມາ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງດິນ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການພັດທະນາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ.

ມາດຕາ 3 ນະໂຍບາຍຕໍ່ແມ່ຍິງ. ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິອັນຊອບທຳຂອງ ແມ່ຍິງ ດ້ວຍການສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ມີສິດເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ, ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ຖານະທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 4: ຍິງ ແລະ ຊາຍ ທີ່ຮອດກະສຽນອາຍຸເອົາກັນເປັນຜົວເມຍ. ຕ້ອງປະຕິບັດຫລັກການຜົວໜຶ່ງເມຍດຽວເທົ່ານັ້ນ, ລັດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຫລາຍຜົວຫລາຍເມຍ.

ມາດຕາທີ 26 ວັກທີ 3 ລະບຸໄວ້ວ່າ: ສິນສົມສ້າງແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ຄູ່ຜົວເມຍນັ້ນ, ສ້າງສາ ແລະ ຫາມາໄດ້ໃນເວລາເປັນຜົວເມຍນຳກັນ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ ຊຶ່ງບໍ່ມີມູນຄ່າສູງ.

ມາດຕາ 13: ຢູ່ໃນຄອບຄົວຜົວ ແລະ ເມຍ ມີສິດສະເໝີພາບກັນໃນທຸກດ້ານ. ຜົວເມຍພ້ອມກັນຕົກລົງບັນຫາພາຍໃນຄອບຄົວຢ່າງເປັນເອກະພາບ. ຜົວເມຍມີພັນທະຮັກແພງ, ເຄົາລົບນັບຖື, ເບິ່ງແຍງ, ໃຫ້ກຽດ ຮູ້ຈັກໃຫ້ອະໄພ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ພ້ອມກັນລ້ຽງດູລູກ, ສຶກສາອົບຮົມລູກ ແລະ ກໍ່ສ້າງໃຫ້ກາຍເປັນຄອບຄົວທີ່ມີຄວາມສາມັກຄີ, ມີຄວາມສຸກ ແລະ ກ້າວໜ້າ.

4. ສະຫລຸບ.

ຜົນການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້, ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ. ບວກກັບການປົກປິດຂໍ້ມູນຄວາມຈິງກ່ຽວກັບຄອບຄົວ ແລະ ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຂອງເຈົ້າຂອງກຳມະສິດທີ່ດິນຂອງແມ່ຍິງເອງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງພົບພໍ້ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້.

ຮີດຄອງປະເພນີຂອງປະຊາຊົນເຊື້ອຖື ແລະ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດກັນມາຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ. ບາງຢ່າງແມ່ນບໍ່ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດເຮັດໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມລຳບາກເພາະການຈັດຕັ້ງຕົວຈິງແມ່ນອີງໃສ່ແຕ່ລະບຽບກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ ໂດຍຂາດການເບິ່ງຄືນເຖິງຮີດຄອງປະເພນີຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດ ທີ່ມີຕໍ່ຊົນເຜົ່າໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

ສິ່ງສຳຄັນສຸດແມ່ຍິງຢູ່ໃນຄອບຄົວຍັງບໍ່ກ້າທີ່ຈະສະແດງອອກກ່ຽວກັບການຕັດສິນບັນຫາພາຍໃນຄອບຄົວ ເພາະຢ້ານຄວາມຜິດຖ້າຈະສະແດງອອກໄປ. ນອກນັ້ນ, ແມ່ຍິງຫຼາຍຄົນຍັງບໍ່ຮູ້ເທົ່າທີ່ຄວນກ່ຽວກັບສິດຂອງຕົນເອງໃນສັງຄົມ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ບັນຫານັ້ນໄປສູ່ຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈພາຍໃນຄອບຄົວນັ້ນເອງ.

5. ຂໍ້ສະເໜີແນະ.

ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນເວລາເກັບກຳເອົາຂໍ້ມູນ ແລະ ການກວດກາທຸກໆຂໍ້ມູນໃຫ້ມີຄວາມລະອຽດ, ຖືກຕ້ອງ ທັງນີ້ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຜິດພາດດັ່ງໃນກໍລະນີສຶກສານີ້.

ຫນ່ວຍງານສຶກສາ ແລະ ບໍລິການຊຸມຊົນ,ເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ-ລັດ ທີ່ມີຕໍ່ຊົນເຜົ່າ (ກໍລະນີເຮັດນຳຊົນເຜົ່າ) ແລະ ຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ບັນດາກົດໝາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມເຖິງຂະບວນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການອອກໃບຕາດິນທີ່ໄດ້ປັບປຸງໃໝ່ຢ່າງລຽນຕິດ.

ຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄວາມຮູ້ກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນແຕ່ລະຂັ້ນ, ຈັດກອງປະຊຸມໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢູ່ໃນສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍຕ້ອງມີການຕິດຕາມປະເມີນຜົນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ປະຊາຊົນເຈົ້າຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນທຸກຄົນ ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການເຂົ້າຮ່ວມໃນທຸກຂະບວນການ, ຂັ້ນຕອນໃນການອອກໃບຕາດິນທີ່ລັດວາງອອກ.

ການອອກໃບຕາດິນຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ໂຄສະນາຜ່ານສື່ຕ່າງໆເຊັ່ນ: ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ວາລະສານ, ແຜ່ນພັບ ແລະ ອື່ນໆ ໃນທຸກຂົງເຂດຂອງ ສປປ ລາວ.

6. ຄຳຖາມນຳ.

ຖ້າມີໂຄງການໃນຕໍ່ໜ້າຄວນຈະພິຈາລະນາວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕໍ່ກັບຊົນເຜົ່າຄືແນວໃດ? ກ່ຽວກັບການໃສ່ຊື່ໃນໃບຕາດິນທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງ ດັ່ງໃນກໍລະນີສຶກສານີ້.

ເພື່ອປົກປ້ອງສິດຂອງແມ່ຍິງໃນການອອກຊື່ໃນໃບຕາດິນໃນສິນສົມສ້າງ, ຄວນມີການແນະນຳໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໝາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໄດ້ຄືແນວໃດ ຕໍ່ກັບວຽກງານນີ້?

7. ແຫລ່ງຂໍ້ມູນອ້າງອີງ.

- ສະພາແຫ່ງຊາດ, 2003. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003.
- ສະພາແຫ່ງຊາດ, 2004. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການພັດທະນາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 22 ຕຸລາ 2004.
- ສະພາແຫ່ງຊາດ 2008. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄອບຄົວ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ກໍລະກົດ 2008.
- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຂວງວຽງຈັນ, 2009. ສຳນວນເອກະສານກ່ຽວກັບການປ່ຽນໃບຕາດິນ.
- ນາຍບ້ານ (ຈາກການສຳພາດຕົວຈິງ) ຄັ້ງວັນທີ 20 ກຸມພາ 2009.
- ເຈົ້າຂອງກຳມະສິດທີ່ດິນ (ຈາກການສຳພາດຕົວຈິງ) ຄັ້ງວັນທີ 19 ແລະ 21 ກຸມພາ 2009.

ໂຄງການເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ

ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ

ເພີ່ມທະວີການນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຍືນຍົງ ໂດຍການສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມງານ.

ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ

ເພື່ອສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປຶກສາ ຫາລືກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ ກ່ຽວກັບສິດໃນການນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.

ໂຄງການດຳເນີນງານໂດຍອີງຕາມຫຼັກການດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້

- ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຄົນລາວ
- ການຍອມຮັບຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍບົດບາດຍິ່ງ-ຊາຍ ກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ດິນ
- ການຍອມຮັບຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຊົນຊາດຊົນເຜົ່າ ແລະ ປະເພນີ ວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ
- ຄວາມເປັນກາງ
- ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງເປີດກວ້າງ
- ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ
- ການມີສ່ວນຮ່ວມ

ໂຄງການເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນທີ່ດິນ ແລະ
 ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ
 ອົງການບ້ານຈຸດສຸມສາກົນ
 ຕູ້ ປ.ນ. 4697
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ
 +856 (0)21 312519

ອີ່ແມວ: info@rightslinklao.org
www.rightslinklao.org